

Műveltség — alkotás

Hazánk függetlenségének közelgő centenáriuma olyan széles és mélysodrású mozgalomra adott ösztönzést, amely a közművelődésben is a tömegek felfokozott alkotó lendületét fejezi ki. A „Megéneklünk, Románia“ fesztiválra, erre a Szocialista Egységfront Országos Tanácsának égisze alatt — összefüggő rendszerként megszervezett — minden művészeti ágat s a legkülönbözőbb kulturális tevékenységeket átfogó akcióra gondolunk. A kibontakozásának első szakaszában tartó mozgalmat jellegzetesen hazafias, forradalmi humanista szellem hatja át, s meggyőzően tolmácsolja a szocialista átalakulástól elválaszthatatlan kulturális megújítást. A fesztivált a művelődés és a tömegek új szerves kapcsolata élteti, s kultúrforradalmunk sodrásában ezt a kapcsolatot fogja tovább erősíteni.

A „Megéneklünk, Románia“ az új — a munka és a szabad alkotás jegyében — izmosodó művelődést szolgálja, ez a kultúra pedig — a párt programja szerint — az új ember kialakítását, a szocialista öntudat formálását hivatott biztosítani. Ez a kultúra nem lehet melegházi növény, nem lehet egy szűk elit kiváltsága, hanem hatékony társadalmi erőként egy igazságosabb, emberibb társadalom megteremtését kell elősegítenie. Ebben az értelemben a Román Kommunista Párt programja leszögezi: „...hozzunk létre új kultúrát, amely szem előtt tartja népünk történelmi, társadalmi és nemzeti sajátosságait, igazságszeretétét, arra irányuló óhaját, hogy új életet teremtsen — a kommunista társadalmat —, magasabbra emelje nemzetünk civilizációs szintjét, elhatározását, hogy előmozdítsa az emberi társadalom haladó szellemű átalakítását, egy jobb és igazságosabb világ megteremtéséért Földünkön!“

Ezeknek az eszméknek és eszményeknek megfelelően, a „Megéneklünk, Románia“ fesztivál hozzájárul a politikai nevelés és szocialista kultúra múlt évben megtartott kongresszusának határozatai, illetve a később közzétett Intézkedési Program életbe ültetéséhez. A maga gazdag összetettségében, a sokoldalú ember eszményének s egy korszerű, sokoldalú szocialista társadalom modelljének vonzásában sarkall és mozgósít.

Mozgósító szerepét pedig az a felismerés dinamizálja, hogy az új termelési viszonyok meghonosítása és kifejlesztése nem vezet el önmagától sem egy új művelődés vagy erkölcs, sem egy új ember megszületéséhez. A termelőeszközök fölötti tőkés magántulajdon megszüntetése csak alapot, csak lehetőséget nyújt az egész felépítmény átalakításához, a valóban új ember megjelenéséhez. A nagy metamorfózis megvalósíthatatlan anélkül, amit Gramsci a tömegek „erkölcsi-kulturális reformjának“ nevezett.

A „Megéneklünk, Románia“ fesztiválban a *közművelődés* megkülönböztetett fontosságú funkcióját látjuk munkálni, azt a kulturális öntevékenységet figyelhetjük meg kibontakozni, amely számára a tömegek többé nem pusztán fogyasztók, hanem maguk is részesei az örömet, szépséget és erkölcsi katarzist kiváltó alkotó folyamatnak. Az egész országban megtartott koncertek, kiállítások, szavaló- és színlelőadások, táncünnepek, különféle vetélkedők, tudományos népszerűsítő előadások, az új kiadványok és bemutatók — mind a kultúra tényleges demokratizálódását, nemesítő élettartalommal való emelkedését demonstrálják.

Nemzetiségi kultúránk szempontjából a „Megéneklünk, Románia“ fesztivál rendezvényei kitűnő alkalmat szolgáltatnak mind a közös országos célkitűzések szolgálatára, mind sajátos hagyományaink és értékeink ápolására. A két feladat megvalósítása egyébként megbonthatatlan egységet alkot, s a változatosságban testet öltö egységük révén a *Korunk* harmadik évtizedébe lépő új folyamának fő törekvései közé számíthatnak.